

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 2022	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering Fortrolig
Kommer fra ..arkiv Sulitjelma Bergverk A/S	Ekstern rapport nr "522240011"	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Rapport fra geologisk kartlegging i Skjerstad - Misvær -området.				
Forfatter BRASTAD P K		Dato 1972	Bedrift Sulitjelma Gruber A/S	
Kommune	Fylke	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde	Dokument type	Forekomster		
Råstofftype	Emneord			
Sammendrag Kartlegging i samband med oppfølging av geokjemiske anomalier (av ukjente element!) i Skjerstad - Misvær. Bergartene som er skildra er glimmerrik gneis som inneholder kalkspatmarmor - til dels som skarn. Dessuten finnes granitt og gabbro. Kun mindre, ubetydelige mineraliseringer uten interesse.				

R A P P O R T

fra

geologisk kartlegging i Skjerstad- Misværområdet

av

stud.real Per Kjartan Brastad

16.8.1972
PKB/OJ

052.018

1. Innledning

Undersøkelsene er gjort i tiden 5.7. - 27.7.1972 og arbeidets mål var delvis å prøve finne grunnen til en del mindre geokjemiske anomalier i området, delvis å fortsette Kollungs, Cole og Langleys regionale kartlegging i områdene lenger sør og øst, mot nord til Skjerstadvfjorden.

2. Som kartgrunnlag er brukt flybilder i målestokk 1 : 15 000, som oversiktskart AMS, kartblad Skjerstad 1 : 50 000.

Alle målinger er foretatt med kompass med 360° inndeling.

3. Tektonikk

Bergartene i områdene har ganske stabilt fall mot vest, 20 - 40° strøket varierer fra ca. N 10° til ca. N 80, mest vanlig 20 - 40°. Laveste enhet i lagserien finnes således lengst i sør-øst, mens høyeste finnes nær kysten i nordvest ved Skjerstad. Fortsettelsen av en større isoklinalfold øst for Espenes etter Kollungs kart kunne ikke finnes.

4. Bergartsbeskrivelser nedenfra og oppover

- 4.1 Glimmerrik gneis som høyere opp går over i en sterkt migmatittisert gneis. Denne bergarten er fortsettelsen av Kollungs gneisavdeling. Den har en del mindre kalkspatmarmor i migmatittområdet, og disse er sterkt oppdelt av gjennomsettende granittganger, 0,2 - 1 m mektige.

I forbindelse med disse marmorene opptrer gjerne mindre skarnlegemer mindre enn 3 x 20 m med granater, kalksilikater og magnetitt.

En litt større granittkropp i overgangsområdet mellom glimmergneis og migmatitten kan sies å ha tallrike inneslutninger ca. 0,2 - 8 m mørk hornblende gneis.

Bergarten går videre oppover med usikker grense over i en mer granittisk bergart med tallrike gneisbånd, muligens nedre del av Kollungs undre marmor. Den granittiske del av bergarten er likeens som i migmatitten, en lys gråvit granitt, delvis meget grovkornig.

- 4.2 Videre oppover kommer en gneis/marmorsone. Særligste sted hvor denne er observert er ved veien opp til Kletkovfjell. Lengst sør er sonen ganske smal, og marmoren dominerer sterkt over gneisen. Ned mot Tapstaddalen og nord for denne blir imidlertid gneisen dominerende, marmoren kan bare sees enkelte steder langs bekeleiene, og sonen vider seg sterkt ut.

Marmoren består av kalkspat mens gneisen er meget glimmerrik.

- 4.3 Neste sone er en granittsone, som er en direkte fortsettelse av granitten i øvre marmor etter Kollungs inndeling.

Mens denne granitten på vestsiden av Kletkovfjell er ganske ren granitt, får den nordøstover mot Skjerstadvfjorden et sterkere innslag av gneisbånd og må når den når frem til fjorden helst kalles en migmatitt.

Samtidig med at gneisinnholdet øker blir den også mer foliert. I sørvest er øverst i sonen en mørk biotittrik gneis. Nær Nupene har sonen en del mindre kalkmarmor.

- 4.4. Over denne granitten kommer den mektigste og mest utholdende kalkspatmarmor i det kartlagte område. Enkelte soner inneholder en del granater.

Mektighet er ca. 35 m.

- 4.5 Neste enhet er en homogen granitt av samme type som forekommer lavere nede i lagserien. Granitten er svakt foliert og er uten gneisbånd.

Mektigheten er liten, mindre enn 150 m.

- 4.6 Øverst i lagserien kommer en gabbro som synes å ha konkordante grenser til underliggende granitt. Kornstørrelsen varierer meget fra finkornig til grovkornig. Gabbroen er for en stor del overdekt og grensene unntatt i sørøst er usikre.

- 4.7 Intrusiver

I området sørøst for Støvset-vann ligger en intrusivbergart, for det aller meste overdekket. Bergarten er blottet i enkelte bekkeleier, og langs veien til toppen av Kletkovfjell.

Bergarten er meget varierende. Delvis har den et lyst dioritisk preg, delvis en mørkere gabbro. Langs veien er bergarten til dels meget biotittrik, og sterkt forvitret.

I et bekkeleie er det en blotning av en mørk grønn bergart, bestående av grønn pyroxen eller hornblende, ganske høyt biotittinnhold, samt en del kalkspat, muligens er bergarten her en perknitt. Bergarten synes ikke å ha konkordante grenser mot omliggende granitt, men alle grenser er overdekket så dette kan ikke sies definitivt.

5. Anomalier

Anomaliene i analysene, som er foretatt fra bekkesedimenter, viser seg å følge de bekker som følger marmor/gneissonen og den øvre marmorsonen. Bekkene går der de følger marmorene delvis under jorden, så om anomaliene kan stamme fra andre ting enn akkurat marmorene er ikke absolutt sikkert, men lite sannsynlig.

6. Mineralisering

Intrusiv-bergartene sørøst for Støvsetvann kan av og til sies å ha noe pyritt, men bare i ubetydelige mengder. Skarnkroppene på nordøstsiden av Kletkovfjell kan ha tynne lag av nesten ren magnetitt, men størrelsen av disse er meget begrenset.

Arsenkis forekommer i små mengder i kvartsårer i forbindelse med en granittkropp nær kysten mellom Skjerstad og Breivik. Denne forekomsten er tydelig forsøkt skjerpet uten synderlig hell. Rustsonen i forbindelse med skarnbergarter i migmatitten nord for Kletkovfjell kan ikke sees å ha noen mineralisering.

7. Konklusjon

De geokjemiske anomalier, som er søkt oppklart, ser ut til å stamme fra sulfidkorn i marmor. Om dette er riktig skulle videre malmløsing i området være overflødig. Ingen dolomitmarmor er observert, ei heller andre drivverdige forekomster av noe slag.

LISTE OVER BERGARTSPRØVER (P.K.B.5 72/1-9)

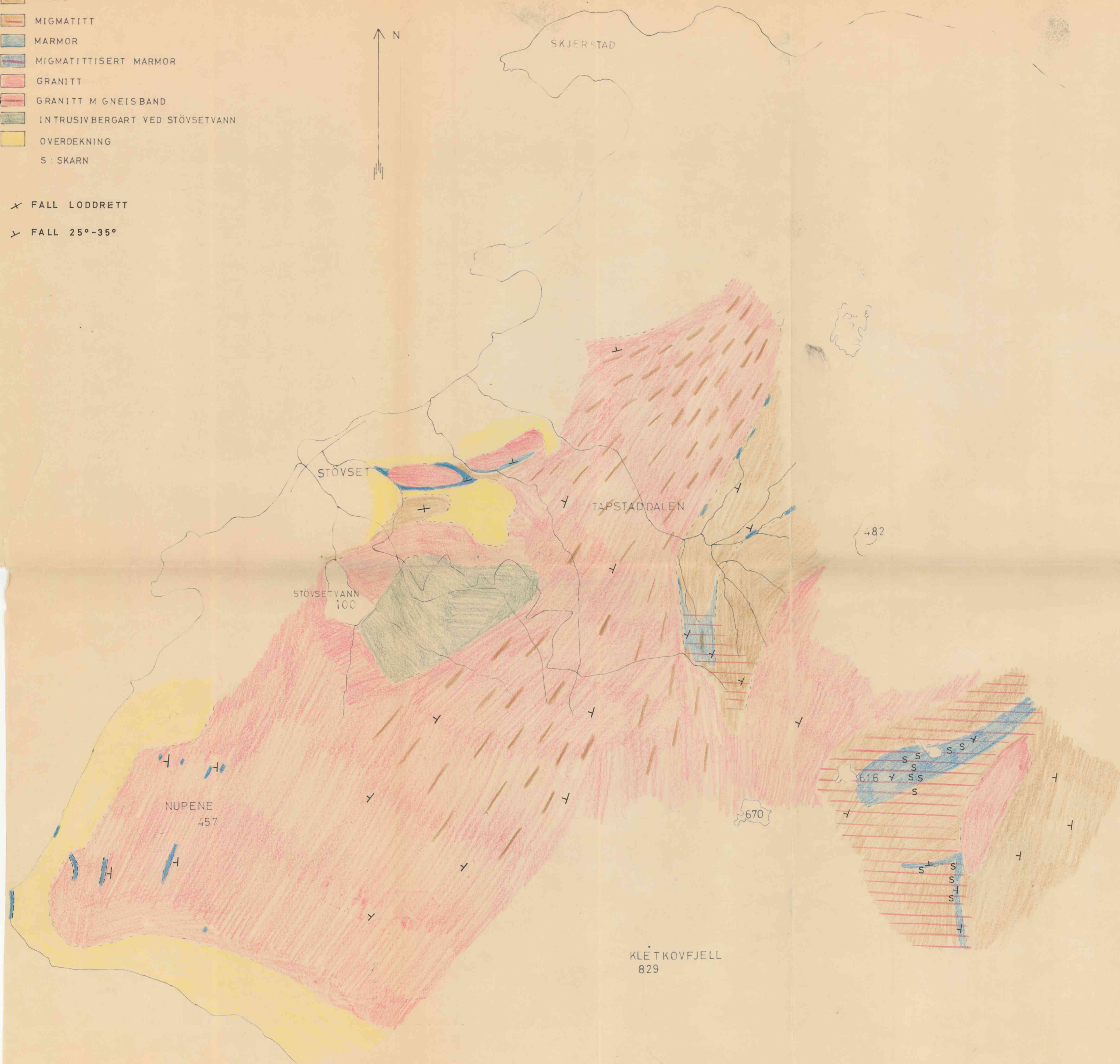
1. Gabbrobergart fra intrusiv ved Støvsetvann
2. Perknitt fra samme intrusiv
3. Marmor fra bekk med anomali i Tapstaddalen
4. Do. fra en annen bekk
5. Skarnbergart fra Kletkovfjell
6. Do.
7. Granitt fra migmatittområdet på Kletkovfjell
8. Inneslutning av hornbledegneis i granitt
9. Bergartsprøve fra rustsone på Kletkovfjell

- 56 GNEIS
56/21 MIGMATITT
37 MARMOR
37/21 MIGMATITTISERT MARMOR
21 GRANITT
21/56 GRANITT M GNEIS BAND
42 INTRUSIVBERGART VED STÖVSETVANN
1 OVERDEKNING
S : SKARN

MÅLESTOKK: 1:15000

- ✕ FALL LODDRETT
✓ FALL 25°-35°

R A P P O R T

fra

geologisk kartlegging i Skjerstad- Misværområdet

av

stud.real Per Kjartan Brastad

16.8.1972
PKB/OJ

052.018

1. Innledning

Undersøkelsene er gjort i tiden 5.7. - 27.7.1972 og arbeidets mål var delvis å prøve finne grunnen til en del mindre geokjemiske anomalier i området, delvis å fortsette Kollungs, Cole og Langleys regionale kartlegging i områdene lenger sør og øst, mot nord til Skjerstadfjorden.

2. Som kartgrunnlag er brukt flybilder i målestokk 1 : 15 000, som oversiktskart AMS, kartblad Skjerstad 1 : 50 000.

Alle målinger er foretatt med kompass med 360° inndeling.

3. Tektonikk

Bergartene i områdene har ganske stabilt fall mot vest, $20 - 40^{\circ}$ strøket varierer fra ca. N 10° til ca. N 80° , mest vanlig $20 - 40^{\circ}$. Laveste enhet i lagserien finnes således lengst i sør-øst, mens høyeste finnes nær kysten i nordvest ved Skjerstad. Fortsettelsen av en større isoklinalfold øst for Espenes etter Kollungs kart kunne ikke finnes.

4. Bergartsbeskrivelser nedenfra og oppover

- 4.1 Glimmerrik gneis som høyere opp går over i en sterkt migmatittisert gneis. Denne bergarten er fortsettelsen av Kollungs gneis-avdeling. Den har en del mindre kalkspatmarmor i migmatittområdet, og disse er sterkt oppdelt av gjennomsettende granittganger, 0,2 - 1 m mektige.

I forbindelse med disse marmorene opptrer gjerne mindre skarnlegemer mindre enn 3×20 m med granater, kalksilikater og magnetitt.

En litt større granittkropp i overgangsområdet mellom glimmergneis og migmatitten kan sies å ha tallrike inneslutninger ca. 0,2 - 8 m mørk hornblende gneis.

Bergarten går videre oppover med usikker grense over i en mer granittisk bergart med tallrike gneisbånd, muligens nedre del av Kollungs undre marmor. Den granittiske del av bergarten er likeens som i migmatitten, en lys gråhvit granitt, delvis meget grovkornig.

- 4.2 Videre oppover kommer en gneis/marmorsone. Sørligste sted hvor denne er observert er ved veien opp til Kletkovfjell. Lengst sør er sonen ganske smal, og marmoren dominerer sterkt over gneisen. Ned mot Tapstaddalen og nord for denne blir imidlertid gneisen dominerende, marmoren kan bare sees enkelte steder langs bekeleiene, og sonen vider seg sterkt ut.

Marmoren består av kalkspat mens gneisen er meget glimmerrik.

- 4.3 Neste sone er en granittsone, som er en direkte fortsettelse av granitten i øvre marmor etter Kollungs inndeling.

Mens denne granitten på vestsiden av Kletkovfjell er ganske ren granitt, får den nordøstover mot Skjerstadfjorden et sterkere innslag av gneisbånd og må når den når frem til fjorden helst kalles en migmatitt.

Samtidig med at gneisinnholdet øker blir den også mer foliert. I sørvest er øverst i sonen en mørk biotittrik gneis. Nær Nupene har sonen en del mindre kalkmarmor.

- 4.4. Over denne granitten kommer den mektigste og mest utholdende kalkspatmarmor i det kartlagte område. Enkelte soner inneholder en del granater.

Mektighet er ca. 35 m.

- 4.5. Neste enhet er en homogen granitt av samme type som forekommer lavere nede i lagserien. Granitten er svakt foliert og er uten gneisbånd.

Mektigheten er liten, mindre enn 150 m.

- 4.6. Øverst i lagserien kommer en gabbro som synes å ha konkordante grenser til underliggende granitt. Kornstørrelsen varierer meget fra finkornig til grovkornig. Gabbroen er for en stor del overdekt og grensene unntatt i sørøst er usikre.

- 4.7. Intrusiver

I området sørøst for Støvset-vann ligger en intrusivbergart, for det aller meste overdekket. Bergarten er blottet i enkelte bekkeleier, og langs veien til toppen av Kletkovfjell.

Bergarten er meget varierende. Delvis har den et lyst dioritisk preg, delvis en mørkere gabbro. Langs veien er bergarten til dels meget biotittrik, og sterkt forvitret.

I et bekkeleie er det en blotning av en mørk grønn bergart, bestående av grønn pyroxen eller hornblende, ganske høyt biotittinnhold, samt en del kalkspat, muligens er bergarten her en perknitt. Bergarten synes ikke å ha konkordante grenser mot omliggende granitt, men alle grenser er overdekket så dette kan ikke sies definitivt.

5. Anomalier *hvilke element??*

Anomaliene i analysene, som er foretatt fra bekkersedimenter, viser seg å følge de bekker som følger marmor/gneissonen og den øvre marmorsonen. Bekkene går der de følger marmorene delvis under jorden, så om anomaliene kan stamme fra andre ting enn akkurat marmorene er ikke absolutt sikkert, men lite sannsynlig.

6. Mineralisering

Intrusiv-bergartene sørøst for Støvsetvann kan av og til sies å ha noe pyritt, men bare i ubetydelige mengder. Skarnkroppene på nordøstsiden av Kletkovfjell kan ha tynne lag av nesten ren magnetitt, men størrelsen av disse er meget begrenset.

Arsenkis forekommer i små mengder i kvartsårer i forbindelse med en granittkropp nær kysten mellom Skjerstad og Breivik. Denne forekomsten er tydelig forsøkt skjerpert uten synderlig hell. Rustsonen i forbindelse med skarnbergarter i migmatitten nord for Kletkovfjell kan ikke sees å ha noen mineralisering.

7. Konklusjon

De geokjemiske anomalier, som er søkt oppklart, ser ut til å stamme fra sulfidkorn i marmor. Om dette er riktig skulle videre malmløsting i området være overflødig. Ingen dolomittmarmor er observert, ei heller andre drivverdige forekomster av noe slag.

LISTE OVER BERGARTSPRØVER (P.K.B.5 72/1-9)

1. Gabbrobergart fra intrusiv ved Støvsetvann
2. Perknitt fra samme intrusiv
3. Marmor fra bekk med anomali i Tapstaddalen
4. Do. fra en annen bekk
5. Skarnbergart fra Kletkovfjell
6. Do.
7. Granitt fra migmatittområdet på Kletkovfjell
8. Inneslutning av hornbledegneis i granitt
9. Bergartsprøve fra rustsone på Kletkovfjell

MÅLESTOKK: 1:15000

- 56 GNEIS
56/21 MIGMATITT
37 MARMOR
37/21 MIGMATITTISERT MARMOR
21 GRANITT
21⁵⁶ GRANITT M GNEIS BAND
42 INTRUSIVBERGART VED STÖVSETVANN
1 OVERDEKNING
S: SKARN

- x FALL LODDRETT
y FALL 25°- 35°

